

- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź, że dalsze rozpoznawanie sprawy jest zgodne z prawem, czy prawo Unii zostanie naruszone w wypadku, gdy:
- A) sąd w swoim końcowym orzeczeniu odtworzy bez zmiany wszystko to, co ustalił we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, odmawiając przeprowadzania nowych dowodów i wysłuchania stron w odniesieniu do tych ustaleń faktycznych i prawnych; sąd faktycznie przeprowadza nowe dowody i wysłuchuje strony wyłącznie w odniesieniu do tych kwestii, których nie przyjęto za ustalone we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym;
  - B) sąd nadal przeprowadza nowe dowody i wysłuchuje strony w odniesieniu do wszystkich istotnych kwestii – w tym w odniesieniu do kwestii, co do których wyraził już swoje stanowisko we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – odtwarzając w końcowym orzeczeniu swoje ostatnie stanowisko, oparte na wszystkich przeprowadzonych dowodach i na rozpatrzeniu wszystkich argumentów stron, a mianowicie zarówno na dowodach przeprowadzonych oraz na argumentach przedstawionych przed złożeniem wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, jak i na dowodach przeprowadzonych oraz na argumentach przedstawionych po wydaniu orzeczenia w trybie prejudycjalnym[?]
- 3) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź, że dalsze rozpoznawanie sprawy jest zgodne z prawem Unii, to czy wybór sądu, by zaprzestać dalszego rozpoznawania sprawy i wyłączyć się z niej – ponieważ dalsze rozpoznawanie sprawy będzie niezgodne z prawem krajowym, które zapewnia wyższy stopień ochrony interesów stron i wymiaru sprawiedliwości – będzie zgodny z prawem Unii[?] A mianowicie wyłączenie sędziego jest uwarunkowane tym, że:
- A) we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym sąd, przed wydaniem końcowego orzeczenia, wyraził wstępne stanowisko w sprawie, co wprawdzie jest dopuszczalne zgodnie z prawem Unii, jednak jest zabronione zgodnie z prawem krajowym;
  - B) sąd sformułuje swoje końcowe stanowisko w dwóch aktach prawnych, a nie w jednym akcie prawnym (jeżeli zostanie przyjęte, że wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym nie stanowi wstępnego stanowiska, lecz stanowi końcowe stanowisko), co wprawdzie jest dopuszczalne zgodnie z prawem Unii, jednak jest zabronione zgodnie z prawem krajowym.

Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2015 r. – Parlament Europejski/Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-14/15)

(2015/C 096/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: F. Drexler, A. Caiola, M. Pencheva, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2014/731/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie uruchomienia na Malcie zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów ⁽¹⁾, decyzji Rady 2014/743/UE z dnia 21 października 2014 r. w sprawie uruchomienia na Cyprze zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów ⁽²⁾ oraz decyzji Rady 2014/744/UE z dnia 21 października 2014 r. w sprawie uruchomienia w Estonii zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów ⁽³⁾;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi o stwierdzenie nieważności Parlament podnosi dwa zarzuty dotyczące naruszenia traktatów oraz naruszenia istotnych wymogów proceduralnych.

Po pierwsze Parlament podnosi, że Rada zastosowała niewłaściwą podstawę prawną dla przyjęcia zaskarżonych decyzji.

Po drugie zarzuca on Radzie zastosowanie niewłaściwej z prawnego punktu widzenia procedury decyzyjnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302, s; 56.

⁽²⁾ Dz.U. 308, s. 100.

⁽³⁾ Dz.U. 308, s. 102.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid (Hiszpania) w dniu 19 stycznia 2015 r. – María Elena Pérez López/Servicio Madrileño de Salud (Comunidad de Madrid)

(Sprawa C-16/15)

(2015/C 096/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: María Elena Pérez López.

Strona pozwana: Servicio Madrileño de Salud (Comunidad de Madrid).

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sprzeczny jest z porozumieniem ramowym w sprawie pracy na czas określony, zawartym przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), zawartym w załączniku do dyrektywy Rady 99/70 WE ⁽¹⁾ z dnia 28 czerwca 1999 r., a przez to nie ma zastosowania, art. 9 ust. 3 Ley 55/2003, de 16 de diciembre, del Estatuto Marco del Personal Estatutario de los Servicios de Salud (ustawy 55/2003 z dnia 16 grudnia statut ramowy pracowników statutowych służby zdrowia, ponieważ sprzyja on nadużyciom wynikającym z wykorzystywania kolejnych powołań do zadań doraźnych w zakresie, w jakim:
  - Nie ustanawia on maksymalnego czasu trwania kolejnych powołań do zadań doraźnych, ani maksymalnej liczby ich odnowień.
  - Pozostawia uznaniu organu administracji decyzję o utworzeniu stanowisk strukturalnych, jeżeli dojdzie do więcej niż dwóch powołań w celu świadczenia tej samej pracy w łącznym okresie 12 lub więcej miesięcy w ciągu dwóch lat.
  - Pozwala na dokonanie powołań do zadań doraźnych bez wymagania zawarcia w tym powołaniach prawidłowej obiektywnej przyczyny o charakterze tymczasowym, koniunkturalnym lub wyjątkowym, która by je uzasadniała.
- 2) Czy sprzeczny jest z porozumieniem ramowym w sprawie pracy na czas określony, zawartym przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), zawartym w załączniku do dyrektywy Rady 99/70 WE z dnia 28 czerwca 1999 r., a przez to nie ma zastosowania, art. 11 ust. 7 Orden de la Consejería de Economía y Hacienda de la Comunidad de Madrid de 28 de enero de 2013 (zarządzenia regionalnej rady ds. gospodarczych i skarbowych Wspólnoty Madryt z dnia 28 stycznia 2013 r.), który stanowi, że „po upływie okresu powołania w każdym przypadku następuje odwołanie i wypłata należności przysługujących za okres świadczenia pracy również w przypadkach, w których nastąpi kolejne powołanie na rzecz tego samego uprawnionego”, niezależnie od tego, czy ustała konkretna obiektywna przyczyna, która uzasadniała powołanie, o czym mowa w klauzuli 3 ust. 1 porozumienia ramowego?